

В това отношение жалбоподателят твърди, че в редица производства по издаване на разрешения е доказал надлежно и в достатъчна степен, че произвежданата от него фуражна добавка не оказва неблагоприятно въздействие върху човешкото здраве, здравето на животните и околната среда по смисъла на член 5, параграф 2 от Регламент № 1831/2003. Освен това Комисията и ЕОБХ не оборили тези данни.

4. Нарушение на член 6 от Регламент (ЕО) № 178/2002 ⁽²⁾

Тук жалбоподателят по същество сочи, че обжалваният регламент не се основава на надлежен и пълен анализ на риска.

5. Нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент № 178/2002

В това отношение жалбоподателят наред с останалото поддържа, че и принципът на предохранителните мерки по член 7 от Регламент № 178/2002 не е давал основание на Комисията да приеме обжалвания регламент. Освен това той посочва, че дори ако се вземе предвид принципът на предохранителните мерки, обжалваният регламент пак е издаден в нарушение на изискванията по член 7, параграф 2 от Регламент № 178/2002.

6. Нарушение на общи принципи на правото на Съюза

В това отношение жалбоподателят се оплаква от нарушение на правото му на изслушване, правото на справедлив процес и принципа на пропорционалност.

7. Нарушение на член 19 от Регламент № 1831/2003

По този въпрос се твърди, че Комисията не е спазила предвидения в член 19 от Регламент № 1831/2003 двумесечен срок за преразглеждане на решенията на ЕОБХ или отказите на ЕОБХ за вземане на решение и че се е произнесла по искането му за преразглеждане на едно от становищата на ЕОБХ едва след издаването на обжалвания регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно добавки за използване при храненето на животните (ОВ L 268, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 155).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

Жалба, подадена на 9 април 2013 г. — Portugal Telecom SGPS, S.A./Комисия

(Дело T-208/13)

(2013/C 164/38)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Portugal Telecom SGPS, S.A. (Лисабон, Португалия) (представители: N. Mimoso Ruiz и R. Bordalo Junqueiro, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение С(2013) 306 на Комисията и да осъди същата да заплати съдебните разноски;
- при условията на евентуалност, да намали глобата, наложена на жалбоподателя в съответствие с член 2 от посоченото решение.

Правни основания и основни доводи

В обжалваното решение се твърди, че Portugal Telecom и Telefónica, S.A. са нарушили член 101 ДФЕС, доколкото са включили девета клауза в споразумението, с което Telefónica, S.A. придобива от Portugal Telecom пакет от акции на Brasilcel NV, разглеждана от Комисията като отделно от посочената сделка споразумение за въздържане от конкуренция.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на съществени процесуални правила:

- Според жалбоподателя обжалваното решение не е правилно мотивирано, доколкото в изложените в него мотиви по основни въпроси са допуснати пропуски, неточности и грешки, водещи до неправилни изводи, които не могат да бъдат санирани;
- Жалбоподателят счита също, че решението не е подкрепено с достатъчно доказателства, поради това че Комисията не е представила никакво доказателство, обезсилващо представеното от жалбоподателя доказателство за това, че деветата клауза от споразумението съдържа задължение за въздържане от конкуренция, която клауза с оглед на породилите я обстоятелства не би могла да се задейства без предварителното одобрение от двете страни;

— Жалбоподателят добавя, че деветата клауза от споразумението не може да се квалифицира като предметно ограничение и че Комисията не е доказала, въпреки, че е била длъжна, реалното или потенциално наличие на ограничителни последици, които могат да доведат до неизпълнение на правилата на конкуренцията.

2. Второто основание е изведено от нарушение на Договора и на правото относно неговото приложение

— Жалбоподателят счита, че решението нарушава правото на Съюза, доколкото са допуснати:

- а) явна грешка в преценката на фактите, на доказателствата и на доказателствената сила на данните, доколкото Комисията е преценила и тълкувала погрешно изтъкнатите от страните в производството факти и вследствие на това не е извела от представените по делото доказателства възможно най-обосновани изводи;
- б) грешка в тълкуването на член 101 ДФЕС и вследствие на това нарушение на същата разпоредба, доколкото Комисията необосновано и погрешно е квалифицирала страните като потенциални конкуренти на всички пазари, за които се предполага, че важи задължението за въздържане от конкуренция, без това задължение да може да се квалифицира като предметно ограничение и без Комисията да е доказала пораждането на някакво действие;
- в) неизпълнение на задължението за разследване и за произнасяне, доколкото в решението не се разглеждат, нито отхвърлят представените от страните релевантни доводи, по-специално шо се отнася до обхвата на клаузата за въздържане от конкуренция;
- г) нарушение на принципа *in dubio pro reo*, поради това че Комисията е приела за доказани неблагоприятни за жалбоподателя факти, въпреки че по отношение на тях съществуват съмнения и че самата Комисия не е сигурна в тях;
- д) нарушение на принципите, които Комисията се е задължила да следва при прилагането на глобите, и по-специално на предвиденото в точка 13 от нейните насоки в тази област, доколкото Комисията е изчислила размера на глобата за пазарите на електронни съобщения като цяло, независимо дали те се намират на иберийския полуостров, пренебрегвайки също така факта, че при всички случаи твърдяното нарушение не е продължило след 22 октомври 2010 г.;
- е) нарушение на принципа на пропорционалност, с оглед на обстоятелствата по конкретния случай и на критериите, които трябва да се спазват при налагане на глобите.

Жалба, подадена на 16 април 2013 г. — Ferracci/Комисия

(Дело T-219/13)

(2013/C 164/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Pietro Ferracci (San Cesareo, Италия) (представители: A. Nucara и E. Gambaro, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени на основание член 263 ДФЕС решението на Комисията от 19 декември 2012 г.,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу Решение C(2012) 9461 окончателен на Комисията от 19 декември 2012 г., което обявява за несъвместими с общия пазар, без обаче да разпорежда връщането им, помощите, предоставени, под формата на освобождаване от общински данък върху недвижимото имущество (*Imposta comunale sugli immobili*, наричан по-нататък „ICI“), на нестопански субекти, които осъществяват определена дейност, и което обявява, че благоприятното третиране на църквата и на някои спортни сдружения посредством член 149 от Общия закон за подоходното облагане (*Testo unico delle imposte sul reddito*, наричан по-нататък „TUIR“), както и освобождаването от общински данък върху недвижимите имоти (*Imposta Municipale Propria*, наричан по-нататък „IMU“) на някои субекти, осъществяващи определена дейност, не представлява държавна помощ.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

— В това отношение се твърди, че макар да е счел, че са нарушени членове 107 и 108 ДФЕС ответникът не е разпоредил връщането на посочената държавна помощ. Жалбоподателят счита, че не съществува никакво извънредно обстоятелство, което да прави напълно невъзможно връщането на помощта, и че във всички случаи не е било доказано наличието на такава пълна невъзможност.